

MARGARETA IZGLĀBJ VISUS NO NELAIMES

Pirmie misionāri Velsā ieradās 1840. gadā.

Mišela Hila

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Margareta stāvēja uz klāja un skatījās uz zilo okeānu, kas viņu ieskāva. Kuģis cēlās augšup un lejup, šūpodamies milzīgos viļņos.

Margaretas ģimene bija pārdevusi gandrīz visu, kas tai piederēja, lai kuģotu uz Amerikas Savienotajām Valstīm. Brauciens ilga sešas nedēļas. Margareta bēdējās, ka viņai jāpamet savas mājas Velsā. Taču viņa arī jutās sajūsmināta par savām jaunajām mājām.

Pirms dažiem mēnešiem Margaretas ģimene bija satikusi misionārus no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas. Margareta un viņas vecāki tika kristīti. Un tagad viņi pievienosies citiem svētajiem Ciānā.

Līdz šim ceļojums bija izrādījies grūts. Margaretas māte bija saslimusi. Un viņas tēvs jau gadiem ilgi bija slims, jo strādāja ogļraktuvēs. Tādēļ Margareta par viņiem rūpējās. Viņa rūpējās arī par savu mazo brāli un mazo māsiņu. Tas prasīja pamatīgu darbu. Taču Margareta nesūdzējās.

Dažkārt kuģis tik ļoti šūpojās, ka Margaretai kļuva slikti. Citkārt viņa baiļojās. Kad viņa jutās nobijusies, viņa aizvēra acis un lūdza Debesu Tēvam palīdzību.

Kādu dienu Margareta izdzirdēja kliegzienu. „Kuģi ir sūce! Mēs grimstam!”

Visi krita panikā. Kapteinis lika visiem atrast spaiņus. Cilvēki smēla ūdeni ar spaiņiem, izgāžot to pār kuģa bortu.

Margareta vēlējās palīdzēt. Viņa nometās ceļos pie savas gultas un lūdza tik dedzīgi, cik vien spēja. „Lūdzu, Debesu Tēvs, palidzi man izdomāt, kā es varētu palīdzēt!”

Margaretas sirdi piepildīja mierpilna sajūta. Viņa zināja, ka Debesu Tēvs par viņu gādā. Viņš palīdzēs.

Margareta Griffithsa tika kristīta 11 gadu vecumā.

Kad Margareta uzauga, viņa apprecējās un viņai piedzima astoņi bērni.

Viņa kalpoja par Palīdzības biedrības prezidenti veselus 26 gadus.

Kuģis grima! Ko Margareta varēja iesākt?

LAURAS KATRINELLAS ILLUSTRĀCIJAS

Tad viņai prātā ienāca kāda doma.

Viņa noņēma no gultas abas baltās vilnas segas un skrēja uzmeklēt kapteini. „Lūk!” viņa teica. „Aizbāziet ar tām caurumu, lai aizdarītu sūci.”

Kapteinim patika Margaretas ideja. Viņš aizblīvēja caurumu ar segām. Pēc tam viņš tās aplēja ar lielu spaini karstas darvas. Kad darva atdzisa, sūce bija aizdarīta!

„Paldies, ka iedevi savas segas!” teica kapteinis. „Tava pēkšņā doma visus izglāba.”

Margareta pasmaidīja. Viņa zināja, ka Debesu Tēvs bija atbildējis uz viņas lūgšanām. Viņas pionieru ceļojums vēl bija tikai pašā sākumā, un viņa zināja, ka Viņš palīdzēs viņai katrā ceļa posmā. ●